

вежливо ни поздравява и продължава да лети . . .

Навлизаме все по-навътре и по-навътре въ парка, прошаренъ съ безброй красиви и чисти алеи. Минаваме край овощнитѣ градини. И тукъ спретнато облѣчени девизи шетатъ между овощнитѣ дървета и чистятъ. Отъ другата страна се вижда свинарникъ, а задъ него — краварница. Ето ни и срѣдъ цвѣтарската градина — непосредствено до зданията на института — цѣли облѣчени въ декоративни цвѣта, обагрени въ всичкитѣ прелести на есеннитѣ бои. Съ какъвъ вкусъ, съ какво трудолюбие и преданность е подредено и тукъ всичко! Майсторъ художникъ на боитѣ сякашъ е нарисувалъ всичко върху прочистената тъмночерна прѣстъ. Върху всѣко листче, върху всѣко цвѣтче се е отпечатало трудолюбието, сестринската грижа и обичъ на младитѣ жителки на тоя кътъ...

Две пѣргави норвежчета съ румени и сочни лица и свѣтещи отъ детска жизнерадостъ открити очи, въ почти селско облѣкло, въ хубави тъкани пристилки — учтиво ни посрѣщатъ и отвеждатъ въ жилището на директорката.

* * *

Стара, съ снѣжнобѣла коса, но стройна, все още енергична и свежа жена, ни посрещна предъ самото жилище. Нѣмаше защо да питамъ: това бѣше директорката.

Голѣма интелигентность и човѣщина, отпечатана върху цѣлата

подвижна фигура на тая дъщеря на Севера, ме накараха да почувствувамъ, че и тоя пътъ азъ съмъ предъ единъ голѣмъ човѣкъ. Само съ голѣмъ умъ, силна воля и съ безгранично човѣколюбие е било възможно камъче по камъче да се изгради въ продължение близо на тридесетъ години тоя величественъ храмъ на човѣщината.

— „Много видѣ, много е ходила и много нѣщо е сторила тя. Десетки години вече работи съ себеотрицание въ това поле на човѣкоспасение. Отъ много видно семейство, съ най-добри изгледи за добро бждеще, отказала се отъ всичко, за да спасява ония, които цѣлъ свѣтъ смѣта за изгубени. Тукъ тя е свила свой домъ и е много доволна“. . . , ми шепнѣше моятъ сплтникъ, когато, трогнати и стоплени отъ нейната сърдечность, влѣзохме въ гостната ѝ стая.

Стори ми се, че се озовахме въ спретната и варосана къщурка, сврѣна изъ диплингъ на нашия Балканъ, въ която нѣкоя стринкачистница е пипала и шетала безъ мѣрка. Чисто бѣли стени, шарени черги, съ вкусъ везани възглавници по красиво скжтани миндерлици, тъкани пердета съ пѣстри шевици, широки долапи въ самитѣ стени, украсени съ народна рѣзба, низка селска маса съ хубаво изработени старонорвежки столчета и пр. и пр., всичко домашно, всичко изпитано, подредено и поддържано отъ тия, които